

nisteren og Finansudvalget om at foretrække dansk Arbejde for udenlandsk, selv om det udenlandske er lidt billigere. Dette er jo ogsaa kommet frem under det før omtalte Samraad om, hvor Sandpumpeskibet skulde bygges, og det er ganske naturligt, at den samme Aftale ogsaa udstrækkes til at omfatte Statens Byggearbejder, saaledes at dansk Industriarbejde foretrækkes dertil for udenlandsk, selv om det danske skulde være lidt dyrere, og saaledes bornholmsk Granit foretrækkes for den svenske eller norske.

Dernæst har der været Samraad om Guldborg Færgeforhold. Det viser sig, at der er en stærk Stemning for at faa disse Forhold ændrede og forbedrede. Der har fra 27 Sogneraad, 1 Byraad og Lolland-Falsters Handelsforeninger været andraget om at faa denne Hovedtrafikvej mellem de tæt befolkede Øer forbedret. Der har jo tidligere været Monopol paa dette Færgeforhold. Dette Monopol er nu købt af Amtet for 30,000 Kr., og det har betalt Færgebaaden med 58,000 Kr., og da der nødvendig skal anvendes en Bekostning af over 50,000 Kr. for at faa disse Færgeforhold i Orden, har man andraget om at maatte faa Halvdelen af det Beløb, man har givet ud i den Retning. Jeg skal for øvrigt ikke udtale mig nærmere derom, da der angaaende det samme Forhold af flere Medlemmer er stillet et Ændringsforslag, som disse Medlemmer nok selv ville motivere.

Der har dernæst været Samraad om, hvorvidt Hou Havn ogsaa kunde faa Understøttelse af Staten til at blive forbedret, saaledes at Fiskerne kunde komme til at anvende den efter Ønske. Der er af en Privatmand, Hofjægermester Rathlou, anvendt en Bekostning af ca. 60,000 Kr. for at faa denne Havn, som oprindeligt nærmest var tænkt som Udførselshavn for Korn, sat i Stand. Nu har der været ansøgt om Statens Støtte, og for godt en Snes Tusind Kroner kan Havnen forbedres, naar de selv tilskyde 5,000 Kr., bliver der godt 15,000 Kr. igen, og Ministeren har for øvrigt i Finansudvalget stillet sig meget velvillig over for dette Andragende.

Endelig har der været Samraad om Oprettelse af en Holdeplads ved Vejlbj. Vejlbj er en lille By, der ligger en Mils Vej fra Aarhus, og har ca. 2,000 Indbyggere, og disse saavel som Omegnens Beboere have ønsket, at der maatte blive Lejlighed for dem til at lade deres Gods og Kreaturer afgaa der fra i Stedet for fra Aarhus Station, hvortil Adgangen for

dem er noget besværlig paa Grund af bakkede Veje, og Stationen ved Riis Skov, som man for øvrigt af andre Grunde ikke ønsker nedlagt, er ikke saadan tilgængelig for Gods og Kreaturer, som man kunde ønske.

Hermed skal jeg anbefale de af Udvalget og Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag.

K. M. Klausen: Der er fra Ministeriets Side forlangt en Bevilling paa 9,100 Kr. til et Formeringshus ved Sorgenfri Slot. Mindretallet har ikke kunnet tiltræde denne Bevilling. For det første have vi i de senere Aar anvendt en uhyre Mængde Penge til Sorgenfri Slot, saaledes at man synes, at nu kunde man nok holde lidt inde med Begæringer en Tid, eftersom vi have ofret saa rigeligt paa dette ene Slot. Men dernæst synes jeg ogsaa, at 9,100 Kr. er et overordentlig højt Beløb til det, der her er Tale om. Ved et Formeringshus antager jeg, at man i denne Forbindelse mener et Hus, hvori man skal udvikle de ganske spæde Planter, altsaa saaledes at de første Trin af Plantens Spiring og Udvikling foregaa i et saadant Formeringshus, hvorfra saa Planterne senere kunne hensættes paa deres bestemte Steder. Jeg har talt med kyndige Folk paa dette Omraade. Saaledes har en Handelsgartner for mig udtalt, at et saa stort Formeringshus som det, der kunde bygges for 9,100 Kr., var tilstrækkeligt til at forsyne samtlige københavnske Handelsgartnere med de Planter, de havde Brug for. Men det er ikke andet, end hvad vi saa ofte se ved Bevillinger af denne Art, at der forlanges saa uhyre store Beløb, og derfor synes jeg, der er al Grund til at gaa imod denne Bevilling.

For øvrigt fremsættes der jo fra Københavns Handelsgartnere Klager mod Statens eller de kongelige Slottes Gartnere. Man udtaler fra Gartnerstandens Side, at disse Slotsgartnere paaføre de private Gartnere en unfair Konkurrence, at de underbyde de private Gartnere paa en saadan Maade, at det ikke er muligt at optage Konkurrencen med dem. Vore Handelsgartnere klage jo ogsaa over den Konkurrence, der paaføres dem fra Udlandet. Dertil er der sikkert ikke noget at sige, men naar Slotsgartnerne, der naturligvis kunne arbejde under langt gunstigere Forhold end de private Gartnere, i den Grad nedsætte Priserne og paaføre en Konkurrence, som ikke er til at staa for, synes jeg, at de private Gartnere have